

Сам

Кузьма Скрыбін

Ше вчора ти був там, де всі.
Дивився на мене,
Такий змучений, злий,
І шось говорив.
Слова твої бились о скло
І падали вниз, ніби мертві птахи,
Щоб лежати, як сон.

Тебе вже нема, і я
Лишився тут зовсім сам,
Стою перед зимним шклом...

Твій тато заплакав, і я
Тоже плакати хочу,
А ти сльози забрав
І свої, і мої.
Ти вже не побачиш себе,
Я знаю — ти вмер, щоб не бачити тих,
Хто тебе надував.

Тебе вже нема, і я
Лишився тут зовсім сам,
Стою перед зимним шклом...

Тебе вже нема, і я
Лишився тут зовсім сам,
Стою перед зимним шклом...